

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LVIII (52) • ŠTEV. (Nº) 37

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES • 16 de septiembre- 16. septembra 1999

V čast ljubemu Slovencu Antonu Martinu Slomšku

Občestvo Kristusovo Te praznuje.
S Teboj se veselim, Antón Martin!
Darove božje v Tebi občudujem,
saj naroda slovenskega si sin.

Zemljó uso našo zreš v Nebes ekranu-
ni dosti nas, izprosi nam rasti!
Nekoč da srečamo se vsi v Pristanu,
kjer val ob valu tli v edinosti.

Z zemljé slovenske rasteš si v Nebesa,
pojoč s slovenskimi besedami:
s krivuljami piscočega peresa,
z molitvijo iz not Gospodovih.

Dovoli, Blaženi, še eno prošnjo:
da se zaceli rana narodu!
Sam vrag mu je naprtil krivde možnjo-
le milost luč bo razdvojenemu.

Prisrčen pozdrav!, vdani **Vladimir Kos**

Postaviti verodostojno koalicijo

V okviru združitvenih postopkov so predstavniki ljudske stranke (SLS) in krščanskih demokratov (SKD) 7. septembra v šentviškem Ljudskem domu pripravili slavnostno akademijo ob 130-letnici vižmarskega tabora, na kateri sta zbrane nagovorila predsednika obeh strank Marjan Podobnik in Lojze Peterle.

Pri tem je Podobnik poudaril, da „želijo narediti korak oblikovanja enotne stranke zato, ker verjamejo, da so slovenske razvojne možnosti na številnih področjih uresničljive v bistveno večji meri, če bodo enotno, močno in samozavestno stopili v novo tisočletje“. Med doslej še neopravljenimi nalogami pa je opozoril na (ne)izvajanje denacionalizacije, pojasnitev vprašanj iz tragične povojne zgodovine ter razjasnitev nepravilnosti in korupcije v dosedanem poteku privatizacije.

Med praktičnimi politično-organizacijskimi vidiki političnih usmeritev v prihodnosti pa je Peterle izpostavil potrebo, da je treba „čimprej združiti SKD in SLS v novo stranko relativne večine desno-sredinskega profila; organizirati trdno volilno koalicijo nove stranke s Socialdemokratsko stranko Slovenije (SDS) in novimi političnimi silami; čimprej začeti skupne priprave za nov

vladni program; končati z modelom vladanja dveh koalicij ter postaviti verodostojno koalicijo, ki bo enotna v vladi in v parlamentu.“ Sicer pa je med daljšim nastopom kritičen odnos do komunistične preteklosti in liberalistične sedanjosti sklenil z oceno, da ne eno in ne drugo ne vodi v pravo razmerje med svobodo in odgovornostjo. „V tem smislu vidim kot drugo vrednostno izhodišče za bodoče skupno delo personalističen pogled na človeka, v duhu krščanskega družbenega nauka,“ je še povedal predsednik krščanskih demokratov.

Skupne akademije s kulturnim programom pod vodstvom pesnika Toneta Kunterja se je udeležila večina vidnejših predstavnikov obeh strank.

Na vižmarskem taboru je leta 1869 približno 30.000 udeležencev v takratni Avstro-Ogrski podprlo ideje slovenskega narodnega gibanja in združevalni program slovenskih poslancev štajerskega, kranjskega in goriškega deželnega zbora iz istega leta. V okviru taborskega gibanja oziroma ljudskih zborovanj na prostem, na katerih so udeleženci postavljali narodne zahteve po Zedinjeni Sloveniji, se je prav vižmarskem taboru zbralo največ narodno zavednih Slovencev.

Križ bo Vipavski in ne Sveti

Ko se je Slovenija izvila iz komunistične diktature, je bilo treba marsikaj popraviti, čeprav še ni vse opravljeno. Tako tudi imena. Komunisti so takoj po prevzemu oblasti preimenovali vsa krajevna imena, ki jim niso bila povšeči, predvsem svetniška (Št, Sveti, itd.) Tako so tudi Sveti Križ pri Vipavi, ki ima stoletno tradicijo, okrajšali le v Vipavski Križ. Od tam je bil doma veliki pridigar v času protireformacije, ki nosi ime Janez Svetokriški.

Pred kakim letom so odborniki na občini večinsko izglasovali, da se povrne kraju staro častitljivo ime. To spremembo imena so pričeli zahtevati kapucini. A bivši-sedanji komunisti niso bili zadovoljni in so zahtevali nazaj ime, kot ga je kraj nosil pod komunisti. Tako je bil razpisan referendum o tem vprašanju za nedeljo, 12. septembra.

Po začasnih neuradnih izidih se je na naknadnem referendumu, na katerem so se udeležili na območju občine Ajdovščina odločili za imenovanje Vipavski Križ.

Slovenija ne bo pristala na nobene grožnje

Slovenski zunanji minister Boris Frlec je na TV Slovenija poudaril, da so po diplomatski poti avstrijsko stran opozorili, da je sedanji ton in način obravnave prečih in občutljivih problemov za slovensko stran povsem neustrezen. „Slovenija ne bo pristala na nobene grožnje, diktate, ki temeljijo na neresnicah ali slabo formuliranih zahtevkih,“ je poudaril minister in opozoril, da so sedanje zahteve z avstrijske strani predvsem v znaku predvolilnega obdobja v sosednji državi.

V zvezi z vnovičnimi zahtevami avstrijske politike po ureditvi statusa t.i. staroav-

vskega Križa v Sveti Križ, več kot polovica (51,24%) občanov zavzela za ime Vipavski Križ.

Žal je tako pokazano, da je slovenski narod idejno razdeljen in da so bivši oblastniki tako zastupili svoje pripadnike, da jim še vedno smrdi vse, kar je svetega. In še to, da jih je veliko.

Pripravljajo kazensko prijavo zoper Kučana, Drnovška in vlado zaradi soudeležbe v vojnih zločinih

V Sloveniji pripravljajo zoper predsednika Milana Kučana, premiera Janeza Drnovška in celotno vlado kazensko ovadbo zaradi sodelovanja pri vojnih zločinih, to je prikrivanja resnice o množičnih likvidacijah po drugi svetovni vojni.

Prijavo pripravljajo, kot v daljšem prispevku piše Večernji list, Združenje ob lipi sprave s Stanislavom Klepom na čelu, Društvo za ureditev zamolčanih grobov, ki ga vodi Franc Perme, ter Liberalna stranka Vitomirja Grosa. Prijava, katere besedilo je v pripravi, bo, kot kaže, vrhunec dolgoletnih poskusov, da bi se konč-

no ugotovila resnica o množičnih likvidacijah poražene vojske in civilistov po drugi svetovni vojni. S prijavo bomo poskušali končno skleniti ta del slovenske zgodovine, je za Večernji list dejal Franc Perme in dodal, da ne želijo nikakršnega politiziranja, temveč samo ugotovitev dejstev.

Od oblasti pa pričakujejo, da se bo ogradila od teh zločinov in zločincev, kajti prikrivanje ni nič drugega kot sodelovanje pri zločinih.

Večernji list,
Zagreb, 6. septembra

Pismi papežu o odnosu oblasti do množičnih grobišč

Stanislav Klep in Vinko Vodopivec sta na časninarski konferenci 9. septembra predstavila pismi, ki sta ju Združeni ob Lipi sprave in Civilna družba za demokracijo in pravno državo naslovili na papeža Janeza Pavla II ob njegovem bližnjem obisku v Sloveniji. Svetega očeta združeni v pismih opozarjata predvsem na odnos trenutne slovenske oblasti do množičnih grobišč, pobitih po II. svetovni vojni, kot že večkrat doslej, poudarjata, da oblast prikriva povojne zločine, preprečuje civiliziran pokop pobitih in ne obsodi krivcev za poboje. Pismo s podobno vsebino pripravljata tudi Svetovni slovenski kongres.

Civilna družba je skupaj z Združenjem za demokratizacijo javnih glasil v pismu papežu zapisala, da slovenska oblast „še vedno odreja temeljne človekove pravice do groba, spomina in imena stotisočim žrtvam totalitarne komunistične režima“ in „zavestno zamolčuje, prikriva in preprečuje odkrivanje grobišč“. Kot so

pojasnili, oblast še po več kot pol stoletja preprečuje prepoznavanje žrtev, njihov civiliziran pokop in izdajo mrliških listov pomorjencev. Takšno dvolično ravnanje slovenske oblasti, ki ne obsodi krivcev povojnih pobojev in prikriva ter celo sodno varuje oblastni kriminal in s tem množično krši človekove pravice, pa ogroža Slovenijo in ji jemlje mesto med civiliziranimi državami in narodi sveta, sta zapisali združeni, ki papeža tudi seznanjata, da sta skupaj s podobnimi gibanji od oblasti že večkrat zahtevali, naj nemudoma začne z dostojnim pokopom vseh pobitih na vseh straneh po državljanski vojni, a je ta vse njihove pobude prezrla. Enega od teh pozivov, v katerem zahtevajo nemudeno pokop pobitih ali izvedbo predložene referenduma, so priložili tudi pismu.

Podobna je tudi vsebina pisma Združenih ob Lipi sprave, saj tudi ti opozarjajo, da je „državna oblast še vedno v objemu pošastne ideologije, ki je v imenu svobode pobijala in pobila nasprotnike svoji absolutni oblasti“. Oblast, kot so zapisali, ne zbere moči, da bi javno obsodila zločine in odgovorne poklicala pred sodišče ter spodobno pokopala mrtve. Združeni ob Lipi sprave so se v pismu dotaknili tudi razmer na področju šolstva in sodstva ter položaja Cerkev. Zapisali so, da so napadi na Cerkev v medijih stalnica najvplivnejših javnih občil, predmet neobjektivne kritike pa sta predvsem pokojni škof Gregorij Rožman in slovenski metropolit Franc Rode, ki pri večini državljanov uživata spoštovanje. Sodstvo, tako Združeni ob Lipi sprave, ne deluje, šolstvo pa je ostalo strogo ateistično in približno takšno, kot je bilo pred osamosvojitvijo.

Pismi so podpisniki naslovili tudi na apostolskega nuncija v Ljubljani Edmonda Farhata, ljubljanskega nadškofa Franca Rodeta ter mariborskega in koprškega škofa Franca Krambergerja in Metoda Pirha. Združeni ob Lipi sprave pa so svoje pismo poslali še državnemu zboru in vladi.

Po STA

STRAN 4:

Malteški vitezi

BLAŽENI - SVETNIK

Pred zadnjo prenovo postopka sta bili beatifikacija in kanonizacija praktično dva povsem drug od drugega neodvisna postopka. Novi cerkveni zakonik (kan. 1403) pa niti ne omenja beatifikacije, ampak izrecno govori samo o postopku za razglašanje svetnikov. S tem je izražen nov pogled, ki beatifikacijo sprejema kot del postopka za kanonizacijo (razglasitev za svetnika).

Sama beatifikacija je še nepopolna sodba in naravno teži h kanonizaciji, ki je šele dokončna papeževa sodba o tem, da je določen blaženi zares v nebesih in jo izreče v največji povezanosti s svojo karizmo nezmotnosti.

Z beatifikacijo pa samo potrjuje herojsko mero krepostnega življenja božjega služabnika in dovoli, da se lahko prične javno čiščenje z določenimi omejitvami (napri-

mer v določeni škofiji, cerkveni provinci, znotraj določenega reda, gibanja ...).

Po novi zakonodaji torej ni več beatifikacija nujna stopnja, ampak se lahko privede ves postopek direktno do kanonizacije. Iz pastoralnih razlogov pa sedanji papež nadaljuje razglaševanja blaženih in to celo v večjem številu kot kdajkoli prej.

ZVELIČAN - je vsak, ki je v nebesih.

BLAŽEN - je tisti ZVELIČAN katoličan, ki ga mu Cerkev prizna herojske kreposti in je njegovo svetost uradno potrdila ter dokazala vsaj z enim čudežem.

SVET - je tisti ZVELIČAN, BLAŽEN katoličan, čigar svetost mora biti potrjena z enim ali več čudeži in ga papež postavi za zgled vesoljni Cerkvi z gotovostjo, da je pristen učitelj vere.

Po Družini 18. sept.

Zgodilo se je v Sloveniji...

SLOVENSKE DIPLOMAT V TIMORJU

Slovenski veleposlanik pri ZN Danilo Türk bo sodeloval v misiji VS ZN za Vzhodni Timor, ki je odpotovala v Džakarto na pogovore z najvišjimi indonezijskimi predstavniki. Državni sekretar na MZZ Franco Juri je ob tem opozoril, da sedanji dogodki na Vzhodnem Timorju spominjajo na nedavne dogodke ob krizi na Kosovu in da bi bilo potrebno dejavnejše posredovanje mednarodnih enot.

AVSTRIJSKA VLADA O NEK

Avstrijski kancler Viktor Klima in njegov namestnik, zunanji minister Wolfgang Schuessel, sta po prvem zasedanju vlade po počitnicah poudarila, da bodo krško nuklearno obravnavali enako kot vse ostale jedrske elektrarne držav, ki mejijo na Avstrijo. Vlada bo zahtevala preučitev varnosti NEK pred potresi, vztrajala pa bo tudi pri uresničevanju zahtev sveta EZ glede varnosti Krškega. Koroški deželni glavar Joerg Haider je sklepe avstrijske vlade glede vprašanja NEK ocenil kot nezadostne.

TUDI AVSTRIJSKI ŠTAJERCI

Avstrijska zvezna dežela Štajerska ne vztraja pri takojšnjem zaprtju NEK, zanima jo predvsem boljša varnost NEK, kar zadeva potresno varnost, postopen prehod na druge vire energije in vključitev avstrijske Štajerske v sistem zgodnjega obveščanja, je v Ljubljani poudarila deželna glavarka avstrijske zvezne dežele Štajerske Waltraud Klasnic. Zunanji minister Boris Frlec pa je poudaril, da je NEK zasnovana na ameriški tehnologiji in povsem primerljiva z jedrskimi elektrarnami v zahodni Evropi, hkrati pa je tudi najmočnejše protipotresno projektirana jedrska elektrarna v Evropi.

PAKT STABILNOSTI

Slovenija mora odločno povedati, da želi sodelovati v Paktu stabilnosti za JV Evropo - ima interese in izkušnje -, vendar pa ne želi biti umeščena v regijo. Takšna naj bi bila splošna sklepna ugotovitev prve popočitniške seje komisije DZ za evropske zadeve. Zunanji minister Boris Frlec je takšen sklep podprl, saj je skladen z junija sprejetimi stališči vlade.

POEZIJA WOJTYLE V SLOVENŠČINI

Društvo slovensko-poljskega prijateljstva bo počastilo obisk papeža Janeza Pavla II. in beatifikacijo Antona M. Slomška s posebnim knjižnim izborom poezije Karola Wojtyle v slovenščini. Izbor najpomembnejših pesniških stvaritev iz tenkočutne osebno izpovedne ustvarjalnosti slovanskega papeža je - pod naslovom Lju-

benem mi je vse razodela - pripravil in prepešnil prevajalec in polonist Niko Jež. Knjižna izdaja je brez dvoma poseben dogodek v življenju Društva slovensko-poljskega prijateljstva.

SLS SUSPENDIRALA GREŠOVNIKOVO

Častno razsodišče Slovenske ljudske stranke je 8. septembra odredilo suspenz nekdanje finančnice stranke Bože Grešovnik. Obenem ji je prepovedalo opravljanje nalog članice izvršilnega odbora SLS ter nalog v zvezah in klubih SLS, pa tudi kakršnokoli predstavljanje ali zastopanje v imenu SLS, tega pa še gospodarjenje s premoženjem in finančnimi sredstvi SLS.

Grešovnikova bo v pritožbi, ki jo bo naslovila na Častno razsodišče SLS, med drugim zahtevala izločitev predsednika Častnega razsodišča SLS Janeza Lukača, ki je mož Metke Karner-Lukač - zato naj bi bila po mnenju Grešovnikove njegova presoja vprašljiva - pa tudi zato, ker naj bi bil domnevno član Udbe in visok državni uradnik v Beogradu in kot tak po njenem mnenju nevreden zaupanja.

ZBORNİK DRAGE '98

Teden dni pred začetkom 34. študijskih dnevov Draga '99 je izšel zbornik lanske Drage '98. Predstavili so ga na današnji novinarski konferenci, na kateri so spregovorili o letošnji Dragi. Naslov zbornika je Biti to, kar si, in sicer po naslovu lanskega predavanja Prešernovega nagrajenca Zorka Simičiča. V zborniku so objavljeni prispevki predavateljev in razpravljalcev lanske Drage v celoti, le Zorko Simičič je svoje predavanje dopolnil in razširil. Zbornik so uredili Sergij Pahor, Saša Maltelanc in Marij Maver, za fotografije pa so poskrbeli Peter Cvelbar, Studio Kroma in Marij Maver. Publikacijo je izdalo Društvo slovenskih izobražencev, založila Mladika, tiskali pa so jo v tiskarni Grafar v Trstu.

ARGENTINSKI VOJAŠKI ATAŠE V LJUBLJANI

Na obrambnem ministrstvu se je predstavil prvi nerezidenčni vojaški ataše Argentine v Sloveniji, polkovnik Richard Antonio Grunert, ki ga je sprejel tudi obrambni minister Franci Demšar.

MISS SLOVENIJE '99 NEDA GAČNIK

Na finalnem izboru za letošnjo Miss Slovenije, 11. septembra v ljubljanskem Cankarjevem domu, je zmagala Neda Gačnik, 19-letna študentka iz Ljubljane. Prva spremljevalka je postala Mateja Kisovec, za drugo spremljevalko pa Silvija Osojnik.

Iz življenja v Argentini

Tone Mizerit

Štiri provincijske volitve pretekle nedelje so le potrdile veljavnost stare slike političnega položaja v Argentini. Vendar neka sprememba, čeprav počasna, prodira skoraj podtalno in nakazuje novo smer, ki bo dobila potrditev ali zavrnitev 24. oktobra.

KAJ JE NOVEGA

Volitve so bile v štirih provincah: La Rioja (rodna zemlja predsednika) San Luis, Misiones in Chaco. V prvih treh je zmagal peronizem, kar je bilo napovedano. V zadnji je zmagala Povezava, kot smo vsi pričakovali. Rezultat je torej 3:1 za peronizem in Duhalde je že napovedal, da bo 24. oktobra zmagal v prvi rundi.

A sedaj pogledjmo nekoliko bolj stvarno. Utrjena slika argentinske politike je premoč peronizma v notranjosti, zlasti v provincah, ki so trdo v kleščah sistema "caudillov". V tem primeru zlasti La Rioja in San Luis. Vendar je tudi zaznati razne spremembe. Pogledjmo: kot je koncem lanskega leta uspelo peronizmu zmagati v tradicionalno radikalni Cordobi, je radikal Angel Rozas že drugič zmagal (63%) v Chaco, ki je bila vedno v rokah peronizma. Adolfo Rodriguez Saa je petič zmagal v San Luisu (54%), vendar v prestolnici te province je prvič v zgodovini zmagala Povezava in prižgala alarmne zvonce v provincijski vladi. V Misiones je zmagal peronist Carlos Rovira (55,7%). O La Rioji ni kaj dosti pisati, saj tam so vsi menemisti (66,6%). A novega guvernerja (Angel Mazza) skrbi možnost, da bi zmagala opozicija in provinca ne bi imeli privilegirane statusa, ki je zaradi bližine predsedniku države vsa ta leta zalagal blagajno z dodatnimi fondy.

Tako vidimo, da slika ne odgovarja popolnoma tradiciji.

Dodatni odetenek je vprašanje, zakaj toliko predhodnih volitev. Odgovor na to smo že večkrat zapisali, a ga je kazno ponoviti. Bralci morajo imeti pred očmi, da so si guvernerji hoteli najprej zagotoviti svoj položaj, šele potem jim bo na skrbi predsedniška kandidatura stranke. To pomeni, da bo marsikateri peronistični glas pri predsedniških volitvah pronicnil v opozicijske vrste.

Da vrsta zmag por provincah pade v roke peronizmu je že stara zadeva. Alfonsin je, kljub navalu radikalnih glasov leta 1983, imel največje težave v senatu, ker je tam večino imel peronizem. Kar se poslanske zbornice tiče, ki je sestavljena proporcionalno na število prebivalcev, ima težo nekaj gosto naseljenih provinc in prestolno mesto. Senat pa je predstavnik "federativnosti" in so vse province enakovredne: trije senatorji na vsako. Tu pa še dolga leta ne bo mogoče odpraviti peronistične večine, tudi če bi Povezava poplavila državo s svojimi glasovi. In senat bo glavobol za vsakega možnega neperonističnega predsednika še za dolgo dobo.

RAZLIČNI ODRI

Razumljivo je, da si je vsak od političnih igralcev izbral oder, ki mu najbolj prija. Zato so po zaključenem štetju volilnega izida pohiteli v notranjost na slavje in propagando na sledeč način: predsednik Menem v La Riojo (pozneje v TV konferenci povezan s San Luisom); guverner Duhalde v Misiones; kandidat Povezave De la Rúa v Chaco.

Vsak od njih se je kazal z zmagovitim guvernerjem in napovedoval zmago oktobra. A zanimivo je, da je Menem napovedoval peronistično zmago, ne da bi imenoval Duhaldeja. Razmerje med njima, čeprav ublaženo, nikakor ni iskreno. S tega vidika omenimo, da marsikateri opazovalec trdi, da je Menem prepričan v zmago Povezave in so vsi njegovi načrti usmerjeni v novo vlogo vodje opozicije za nadaljna štiri leta. Tako si lažje razlagamo njegovo zatrjevanje,

da se bo leta 2003 povrnil "kot ptič Fenix".

Duhalde ni mogel iti v La Riojo, še manj v San Luis, ker se je guverner Rodriguez Saa tudi potegoval za predsedniško kandidacijo, pa ga Duhalde nikdar ni resno jemal kot tekmeča (kar je bilo sicer logično a kaj malo politično). Zamera ga še drži. Ni jasno, če je temu vzrok da Duhalde tudi ni bil vključen v telekonferenco, kar je bilo sicer prvotno predvideno, a se potem ni izvedlo.

Če govorimo o odrih, pot to besedo razumemo tudi kulise, ki si jih vsak od kandidatov postavi v odnosu do volilcev in do tekmeča. Oba kandidata se danes postavljata na stališče, da bosta zmagala v prvi rundi. A če stvar resno premislimo, je položaj za oba težak. Duhalde je zadnje dni precej napredoval. Vprašanje je, do kje bo zagon držal. Problem Duhaldeja ni le, kako pridobiti še neodločene glasove (okoli 10%), temveč tudi, kako preprečiti, da bi De la Rúa dosegel 45% že v prvi rundi. Radikal se drži na svojih 44% glasov. Tudi če Duhalde raste, on ne pada. Tisti, ki so se doslej izrekli, da ga bodo volili, mu ostajajo zvesti.

Peronizem pa bo težko dosegel 45 odstotkov in ima resne upe le, če povzroči drugo rundo. Tam bi v povezavi z Cavallo lažje zmagal. Zato je vsa propaganda usmerjena v napad na De la Rúa in njegovo ekipo (zlasti bodočega možnega gospodarskega ministra Machineo), v skoraj brezupnem poizkusu zbiti število glasov ki mu jih napovedujejo ankete. Kampanja tako postaja vedno bolj surova in brezobzirna, kar pa seveda ne koristi možnostim sodelovanja v prihodnje.

KOGA BRIGA PRIHODNOST?

Prej smo omenili težak položaj peronizma kljub številnim zmagam v notranjosti. Od štirinajstih provincijskih volitev je peronizem zmagal v desetih, Povezava le v štirih. A ključ državne zmage ostaja v petih veleokrožjih: Prestolno mesto ter province Buenos Aires, Cordoba in Santa Fe. Važna je še Mendoza.

Buenos Aires, Mendoza in Cordoba so težke glede napovedi. V prvi bo Patti peronizmu povzročil veliko škodo, kljub slabemu dosedanjemu plasiranju gospe Graciele. V Cordobi se lahko volilna sreča obrne. Santa Fe se nagiba k De la Rúi. Povezava ima tudi zagotovljeno odločno zmago v prestolnici.

Če zmagata Duhalde, bo položaj nekoliko enostavnejši. Če zmagata De la Rúa se bo zapletel zaradi prej omenjenega stanja v senatu, in zaradi dejstva, da radikali in Solidarna fronta nimajo enakih pogledov na vladanje.

Te razpoke se pojavljajo že sedaj, vsakič ko se govori o dobi po volitvah. Alfonsin ima v mislih dogovor z Menemom (kot domnevnim vodjem opozicije) za neke vrste pakt za vladanje (pacto de gobernabilidad). S strani Solidarne fronte pa o kakem paktu nočejo niti slišati. Načelno so proti paktu s peronizmom, temu sploh ne zaupajo, obenem so pa namerjeni do konca sodnijsko raziskovati možne primere korupcije peronistične vlade, kar bi v kali zadušilo vsako možnost kakega sporazuma.

Težave bodo tudi glede gospodarskega programa, kjer bo tudi težko uskladiti poglede enih in drugih. Soglasje se doslej kaže le na področju zunanje politike. Primer ubeglega paragvajskega generala Ovieda kaže, da bolj ga Menem in njegov krož branijo, bolj opozicija soglasno napada vladni sklep, da ga ne izroče oblastem sosednje države, marveč mu priznajo "politični azil". Seveda je za vsem tem mnogo izkoriščanja v volilne namene. Ta dogodek, kaj nevedč vladi, je opoziciji dobrodošel. Kot so dobrodošle razne pomanjkljivosti na področju varnosti s strani Duhaldeja v provinci Buenos Aires.

Slovenci v Argentini

29. Mladinski dan na Pristavi

Vabilo nas je to pot klicalo na prvo nedeljo v septembru v Morón. V tem mesecu se počasi pritihoaplja pomlad s prijaznim soncem in brstečimi vrtovi. Zato se naš korak z lahkoto napoti proti zeleni Pristavi

jo gospa Terry (Nevenka Pavlovčič) s svojim „srčkom“, ki je kar precej izmuzljiv muc; nerodni in pozabljivi prof. Piškur (Adrijan Gaser), ki kar naprej zahteva pritožno knjigo in se posveča raziskovanju

z njenim bujnim ombújem. A človek obrača, Bog pa obrne. In odločil nam je pust in deževen dan. Pristavčani so bili malo razočarani, kajti odpadle so tekme v odbojki in nogometu, a pripravili so kar zahteven kulturni program. Prisostvovali smo igri „Pri rdečemu jelenu“, čigar premiera je bila že v soboto zvečer, katero je izredno duhovito napisal in režiral Miha Gaser.

Naša zgodba se dogaja pri „Rdečem jelenu“, ki je bogato opremljen hotel nekje pod Triglavom. Tam mora ubogi majordom Jaka (Marko Petek) potrpežljivo poslušati, trpeti in postreči najbolj nenavadnim gostom. Na počitnice je prišlo v hotel kmečko deklet, Mica Teleban (Andrejka Zupanc), ki čaka na sobo. V hotelu se trenutno nahaja

raznih živali. Seveda pri vsaki zgodbi, ki se dogaja v hotelu, ne more biti odsotna sobarica, Pepca (Ingrid Kopač).

V letovišču se je tudi oglašil psihiater (Danijel Kocmur), ki je prišel na oddih po naročilu svojega psihiatra. Primadona Maruša Planšar (Veronika Vivod) si je tudi rezervirala sobo. Zato je po naročilu filmske družbe, ki je zavarovala Marušo s 500 tisoč dinarjev, prišel detektiv (Kristjan Vivod). Poskrbeti mora, da Maruša ne krši pogodbe, ki določa, da se še pet let ne sme poročiti. Ko to Mica „nehote“ zblebota Maruši, jo ta prosi za pomoč in z namenom, da bi njena prisotnost ostala skrivnost, se Mica vpiše pod Marušinim imenom.

Drug za drugim si sledijo vsakokrat bolj smešni prizori. Psihiater se zaljubi v Pepco,

Slovenski malteški vitezi

Med njimi tudi pesnik Tone Rode

V sredo, 8. septembra 1999, na dan Mallega Šmarna, praznika Marijinega rojstva, je bila v ljubljanski stolnici svečanost obreda slovesne investiture sprejema dvanajstih novih slovenskih članov in ene dame Suverenega malteškega viteškega reda. Svečanosti se je udeležil tretji odličnik reda, veliki grof Carlo Marullo di Condojanni, knez di Casolnuovo, ob njem pa sta bila veleposlanik Malteškega reda v Vatikanu, Slovenec dr. Štefan Falež in zastopnik avstrijskega priorata malteškega reda.

Pri maši so prejeli investituro duhovniki mons. dr. Borut Košir (direktor Škofovih zavodov), mons. Stanko Lipovšek (župnik stolnice v Mariboru) in mag. Franci Trstenjak (Radio Ognjišče) in naslednji kandidati po starosti: Tadej Jakopič (absolvent teologije), Marko Kunstelj, mag. Aleš Weingerl (prof. mednarodnega javnega prava na Cambridge univerzi v Angliji), prof. dr. Jože Osterc (univ. profesor in bivši minister kmetijstva v Demosovi vladi), dipl. pravnik Andrej Šter (bivši notranji minister iz SKD), prof. dr. Lovro Šturm (univ. profesor in bivši predsednik slovenskega Ustavnega sodišča), inž. Jože Strgar (prvi župan Ljubljane po osamosvojitvi), dipl. pravnik An-

ton Drobnič (prvi generalni državni tožilec po novi slovenski ustavi) in dr. Jože Bernik (predsednik Svetovnega slovenskega kongresa). Magistralna dama je postala Kristina Lazarini Stupica. V red bosta sprejeta tudi **Tomaž Kunstelj** (pooblaščen minister na slovenskem veleposlaništvu v Buenos Airesu) in **Tone Rode** (slovenski pesnik in kulturni delavec v Buenos Airesu), ki ju ni bilo v Ljubljani.

Ob sprejetju v red so se vitezi in dama zavezali delovati po načelu reda „obramba vere in pomoč revežem“ in po vsebini osmerih evangeljskih blagrov, ki jih predstavlja osmerokotni malteški križ.

Nadškof dr. Rode je kot konvencionalni kaplan „ad honorem“ član reda v svoji pridigi razložil zgodovino malteškega reda in povedal, da je red najstarejša krščanska aristokracija na svetu. Ustanovljen je bil v 11. stoletju. Sedež reda je nekaj stoletij bil na Malti (od tod tudi ime), od začetka prejšnjega stoletja pa je v Rimu. Red je subjekt mednarodnega prava in ima tako diplomatske odnose z 82 državami, med katerimi je tudi Slovenija. Na čelu reda je veliki mojster, ki ga izvolijo člani za dobo njegovega življenja, izvolitev potrди papež. Že od srede 17. stoletja ima veliki mojster naslov in dostojanstvo kardinala.

Slovenski vitezi imajo sedaj nalogo, da v doglednem času pripravijo slovenski priorat. V Sloveniji že nekaj let deluje Slovenska Malteška Bolniška Pomoč, katere člani se obvežejo kar nekaj ur mesečnega prostovoljnega dela v prid bolnim in ostarelim. Vitezi reda morajo skrbeti za dotok sredstev za delovanje Pomoči.

K slovesnosti so bili vabljeni mnogi slovenski politični in državni predstavniki, med njimi tudi predsednik države, ki je leta 1992 ob medsebojnem priznanju prejel visoko odlikovanje tega reda. Med povabljenimi gosti je bilo opaziti viteze iz sosednjih držav, nekaj diplomatov, Lojzeta Peterleta, Janeza Janšo, Ivana Bizjaka, rektorja obeh univerz dr. Jozeta Mencingerja in dr. Ludvika Toplaka, predstavnike katoliških redov, teološke fakultete in drugi. Predsednik države je poslal nekega zastopnika.

Svečanost je snemala tudi slovenska televizija, vendar se je v večerni oddaji čisto izognila omembi imen novih članov in posnetkov, po katerih bi bilo mogoče spoznati obraze novih vitezov. Nekateri dnevni časopisi sploh niso poročali o tem dogodku, objektivno in informativno poročilo pa sta objavila agencija STA in mariborski Večer.

Nedvomno je bila ta slovesnost s svojo liturgično in obredno veličino in izrednim

Nad. na 4. str.

detektiv v pravo Marušo, profesor Piškur pa v Mico. Toda detektiv, zaverovan, da je Mica gospodična Planšar, sproži veliko zmešnjavo, ki vodi v napovedan dvoboj med detektivom, psihiatrom in Piškurjem. Ženske skušajo to preprečiti, a edino, kar dosežejo je, da se bodo namesto s samokresom dvobojevali s plezanjem na Triglav in sicer po zahtevni severni steni. Piškur, psihiater in celo Jaka se ob dejstvu, da se je nemogoče izmakniti dvoboju, poiščejo korajžo in pogum v vinu in dragem šampanjcu. A to ne povzroči drugega kot zmedo in diredaj. Oglasi se tudi šef detektiva, (Bine Magister), da bi zvedel, kako potekajo stvari. Kot pri vsaki zgodbi tudi pri tej vsak izmed igralcev doseže zaželen in srečen zaključek.

A pri gledališču ni pravega konca brez zahvale tistim, ki so to predstavo omogočili. Tako so se izza kulis prikazal na odru režiser, za njim pa še Dani in Marko Čop, Fredi Novak, Aleksander Gaser in Damijan Ahlin, ki so poskrbeli za zvočno napravo in luči; Andrej Golob, ki je prijetno okrasil scenski prostor, in Helena Dolinšek ter Marija Zurec Čeč, ki sta neutrudljivo stali za odrom in šepetali besedilo igralcem v primeru zmote. Tako so nam ob iskrenem ploskanju podali zadnji poklon in zastor se je končno zaprl.

AG

tudi 515 let staro lipo, ki jo je menda zasaдила nevesta viteza Erazma Predjamskega. Nazaj grede so si v Dravljah ogledali novo cerkev, ki je delno pod zemljo, delo arh. Mušiča. V Št. Vidu so po večerji morali pospraviti vse svoje stvari, kajti naslednji dan se niso več vrnil, ampak se zvečer že nastanili v Dijaškem domu na Poljanah v Ljubljani.

V nedeljo, 4. julija, je vsa argentinska skupina odšla na Brezje. Najprej so obiskali kapelo z milostno podobo Marije, ob 10. uri pa so bili pri sveti maši, ki jo je daroval beograjski nadškof Franc Perko, somaševal pa Janez Cerar CM. Pri maši sta bila prisotna poslanec lic. Marjan Schifferl in gospa Alenka. Po končani maši so argentinski turisti odšli na Bled in sicer na blejski grad, nato pa še v Vintgar. Imeli so namen kopati se v Blejskem jezeru, pa ni bilo mogoče parkirati avtobusa, zato so nadaljevali pot v Bohinj. Ustavili so se ob kamnitem mostu pri cerkvi sv. Janeza. Nekateri so se kopali,

kompleks Bernardin in se kopali v pokritih bazenih in v morju ob pomolu. Vrnili so se v Ljubljano mimo Kobjeglave, Štanjela in skozi Vipavsko dolino.

V soboto so šli dopoldne na Vrhniko, popoldne pa v okolico Postojne. Najprej so se ustavili pri hiši na Klancu, kjer je muzej Ivana Cankarja. Gospa Marija, ki je tam vodička 'ad honorem', jim je predstavila Cankarja v besedi in nato še v sliki, ko so si ogledali hišo. Tišina in pozornost, ki so jo izkazali dijaki, je bil dokaz, da ima gospa posebno karizmo za predstavitev tematike. Zatem so z vrhniškim županom Tomšičem obiskali Močilnik, izvir Ljubljaničice. Župan jih je pogostil s pijačo, nato pa so odšli v Tehniški muzej Bistra, nekdanji cistercijanski samostan-kartuzija. Ogledali so si stalne zbirke, muzejske žage in vodne mline. Zanimiva je bila zbirka avtomobilov maršala Tita; imajo jih namreč 16 od 284, kar jih je imel. Nato so se člani skupine odpravili naprej. Kosili so kar na avtobusu in se pripeljali do Postojnske jame, katero so si ogledali delno z vlakcem, ki vozi po jami, delno pa peš. Fotografije Postojnske jame niti zdaleka ne podajo veličine, ki jo doživi, kdor obiše jamo. Zatem so šli še v bližnji Predjamski grad. Videli so le manjši del gradu, ki je dostopen za turiste. Pred gradom so videli

JURE VOMBERGAR

(2)

Potovanje RAST XXVIII v Slovenijo

Vsak član skupine je dobil zanj primeren obleko iz neoprena in plastično čelado. Športno zabavo, imenovano rafting, je težko opisati z besedami, treba jo je doživeti. Neverjetno je, da se je možno prekopicovati v vodi, ki ima komaj nekaj stopinj Celzija, ne da bi se občutil mrz. Ko so se člani odprave končno utrudili, so obiskali še muzej soške fronte v Kobaridu, nato pa se odpeljali mimo Tolmina, Cerkena in Škofje Loke v Št. Vid pri Ljubljani, kjer so prespali.

V petek, 2. julija so šli na morje. Najprej so se ustavili v Koprju, kjer so obiskali škofa Metoda Piriha. Napravljene v uniforme oz. argentinske narodne noše so dijaki obeh srednješolskih tečajev predstavili škofu program z recitacijami in plesi (te zadnje na dvorišču škofije). V isti stavbi je tudi uredništvo Ognjišča. Vodja ustanove France Bolé je dijake in voditelje obdaroval s knjigami, nato pa jih spremljal v stolnico, kjer jim je orisal njeno zgodovino in značilnosti. (Kot po navadi je tema zanimala profesorja zgodovine, vidno manj pa njegove nekdanje učence.) Blizu poldneva so se odpravili v Portorož, tam presedli na malo ladjo in se odpeljali na ogled slovenske obale. Izstopili so v Piranu, si z vodičem ogledali Tartinijev trg in okolico, nato pa se vrnil na ladjo in z njo v Portorož. Napotili so se v hotelski

večina pa je bila že utrujena ter je obsedela ob jezeru. Proti večeru so se odpravili v Ljubljano in iskali pravi dijaški dom (jih je namreč več) in ga končno našli, z vhodom z notranje, dvoriščne strani. Na recepciji so se predstavili s potnimi listi, da so jih vpisali in razporedili po spalnica. Po večerji je bil sestanek z voditelji doma in tečaja, kateri so jim razložili potek bivanja in učenja. Vsem so razdelili brošuro: **Vodnik 1999 po 18. Poletni šoli slovenskega jezika**. Iz nje ga so zvedeli, da je voditeljica Poletne šole Jana Zemljarič Miklavčič, da bo urnik lektoratov od ponedeljka do petka od 9.00 do 12.30 v Srednji zdravstveni šoli na Poljanski 61, popoldanski izbirni tečaj pa od 14.00 do 15.30 v Dijaškem domu Poljane na Potočnikovi 3. Vsak dan po 16. uri so bili predvideni spremljevalni programi v obliki obiskov, srečanj, predavanj, izletov, športnega udejstvovanja, ipd, ki pa so bili neobvezni. Argentinci so se kdaj udeležili pripravljene-ga programa, kdaj pa si omislili lastnega.

Gospodarski vestnik

Slovenske latinskoameriške trgovske zbornice

Slovenija danes

Gospodarska zbornica sicer ne organizira preveč pogosto sestankov, a ti so vedno na višini in udeležencem nikdar ni žal časa, ki so ga v srečanje vložili. Tako je bilo tudi v četrtek 19. avgusta, ko je ustanova svoje člane povabila na predavanje poslanca v Državnem zboru, lic. Marjana Schiffrerja.

Lepo število članov in tudi nekaj prijateljev je prihitelo v Slomškov dom. Srečanje je otvoril predsednik Zbornice Herman Zupan, ki je naprej podal potanko poročilo o svojem potovanju v Slovenijo in o pogovorih, ki jih je tam imel s slovenskimi gospodarstveniki in vladnimi funkcionarji, pa tudi voditelji cerkvenega in političnega življenja. Zatem je predstavil gosta večera, katerega izvajanja so vsi z zanimanjem pričakovali.

Lic. Marjan Schiffrer je nato povzel besedo in podal izčrpen pregled na položaj v Sloveniji. Najprej se je vprašal, ali je Slovenija res pravna država. Marsikaj ni v redu doma: vprašanje domobrancev ni rešeno niti ne podelitev mrtvaških listov, denacionalizacija ni prav izpeljana in ni dokončana, Cerkev doživlja številne napade, o verouku v šolah ni govora, mediji so v rokah sil kontinuitete in ni tržnega gospodarstva v pravem pomenu besede. Seveda je zabeležil tudi pozitivne strani: socialno skrbstvo je na višini, predvsem kar se tiče domov za ostarele; po izobrazbi smo Slovenci med prvimi v Evropi; izredno se študira. Poudarjal pa je zlasti, kako je Slovenija lepa.

V teh okoliščinah se razvija politično življenje in delujejo stranke. A Slovenija ima med vsemi tranzicijskimi državami najbolj socialistično usmerjeno gospodarstvo. Na vseh ključnih mestih so predstavniki bivšega režima. Obenem pa je Slovenija edina država, kjer ta svojevrstni socializem le funkcionira. Slovenijo v gospodarskem oziru drži pokonci srednje in malo podjet-

ništvo, ker smo Slovenci nadvse delavni. Velika državna podjetja pa nenehno dajejo zgubo in čakajo, kdo jih bo kupil. Vendar je Slovenija brez lastnega kapitala, do tujega kapitala pa ima nek atavistični strah.

Govornik je prikazal še obisk Clintona in grajal, da se Slovenija ponovno obrača na Balkan, ko je njena bodočnost v zahodni Evropi. Iz vsega podanega je lic. Schiffrer zaključil, da ima Slovenija politični problem, ne gospodarskega. Gospodarsko je solidna država, ki velik del svoje proizvodnje usmerja na zahod. Doma pa obstaja močna vera v tolar in prepričanje, da je to stabilna valuta.

Končno je izrazil, da se Slovenija nahaja pred dvema velikima problemoma in sicer spremembo pokojninskega sistema in socialnega varstva, ki jih bo morala rešiti na zakonski ravni. Obema sistemoma namreč zaradi velikih izgub preti polom.

Sledila je debata, med katero se je k besedi prigrabil tudi opolnomočeni minister na veleposlaništvu RS v Buenos Airesu, Tomaž Kunstelj. Omenjal je, da je Balkan za Slovenijo trg, ki ga ni za zavračati, prav tako ne poslanstva, ki ga lahko Slovenija, kot dobra poznavalka položaja izvede na Balkanu v predstavništvu zahoda. Nakazal je tudi razne možnosti za ureditev kmetijskega vprašanja, ki je tudi vedno bolj pereče.

Podpredsena Zbornice Marjan Loboda je še poročal o svetovnem srečanju slovenskih gospodarstvenikov, ki ga organizira Svetovni slovenski kongres, in povabil, da se ga udeleže tudi naši podjetniki. Prof. Tine Vivod pa je govoril o podjetju Luka Koper, ki nadvse uspešno prodira tudi na argentinsko in južnoameriško področje.

Srečanje je zaključil nadvse okusen in bogat prigrizek, ob katerem so se člani in prijatelji v razgovoru zadržali še dokaj časa in izrazili željo po nadaljnjih sestankih.

-e. -t.

Zedinjeni v tretje tisočletje

11. tabor Slovenske ljudske stranke pod geslom Zedinimo se! letos poteka 12. septembra v Vižmarjih pri Ljubljani. Z njim je stranka na simboličen način obeležila tudi 130-letnico vižmarskega tabora. Podobno kot pred dvema tednoma na taboru SKD v Prevaljah je tudi tabor SLS izzvenel v pričakovanju napovedane bližnje združitve omenjenih strank v krščansko demokrasko ljudsko stranko oz. združeno stranko, ki bo na prihodnjih volitvah dosegla relativno večino. Poleg predstavnikov SLS, so se tabora udeležili predstavniki in poslanci SKD. Navzoče je pozdravil tudi najstarejši živeči olimpijonec Leon Štukelj.

Predsednik glavnega odbora stranke Franc Zagožen je dejal, da je prav na SKD in SLS, da združeni omogočita nov prodor, priložnost za to pa so volitve v prihodnjem letu. Po Zagožnovih besedah se skupnega programa strank ne morejo vsi veseliti, zato računajo na različne, tudi negativne, odzive; kljub temu pa je izrazil prepričanje, da je v slovenskih državljanih dovolj pozitivne energije, ki bo vodila k združenim stranki relativne večine, ki bo na prihodnjih volitvah za Slovenijo na pragu tretjega tisočletja zagotovila dober začetek in samozavesten vstop v družino evropskih narodov.

Pismo iz Slovenije

No, naj vam povem, da sva z možem bila konec avgusta, tako kot pač že vsako leto, na duhovnih vajah na Primorskem pri g. Vinku Kobalu. Tam nas je čakalo prijetno presenečenje. Pogovarjali smo se o tem, kako iz mrtvila in sicer po odlični knjigi slovenskega avtorja, ki je vaš sonarodnjak, g. (Milana) Komarja.

Še večje presenečenje pa nam je pripravil g. Vinko, ki je v nekem trenutku prinesel usnjen podstavek, leseno bučko, posebno pipico in termo. Iz bučke se je prijetno kadilo, dišalo po še neprepoznavnem vonju... Seveda smo vsi morali poizkusiti, še preje pa nam je povedal, da je to družabni običaj v Argentini in kdor ne bo po prvem požirku rekel: hvala - in dal bučko sosedu, „ni več njegov prijatelj“. Seveda smehu ni bilo konca, še posebej, ker so bila mnenja o okusu tako zelo različna: od suhega sena do suhih sliv. Pili smo seveda čaj MATE, ki ga je skupaj s priborom dobil v dar in spomin od vaše slovenske mladine. Pri tem je seveda ves čas ponavljal, da mate ni čaj, ampak mate - mate.

Tako, tudi mi smo preko dobrega g. Vinka na nek način bili povezani vsaj tiste dni z vami, Slovenci v Argentini. Seveda bomo še vse leto, saj se dobimo enkrat mesečno in letošnja tema je ravno ta, ki

sem jo že omenila. Torej bomo „delali“ po tej knjigi še vse leto. Verjetno pa se bomo ob leseni bučki in čaju mate smejali še kdaj, vsaj dokler ga mu ne bo zmanjkalo. Žal pa se je g. Vinko poškodoval in ne vem, če veste, da je bil tudi operiran na kolku. Zdrobil se mu je in zamenjali so mu ga z umetnim. Ampak - on se ne da in je še vedno iskričevga duha!

Naslov v uredništvu

Malteški vitezi

Nad. s 3. str.

spremljanjem pevskega zbora in solistov ter orkestra nekaj izrednega in veličastnega.

V soboto, 11. septembra so člani SMVR imeli v Škofovih zavodih v Št. Vidu skupno mašo, ki jo je daroval nadškof dr. Alojzij Šuštar, ki se zgoraj omenjene slovesnosti ni mogel udeležiti. Potem so člani imeli prvi sestanek in se dogovarjali o razdelitvi dela tako organizacijskega kot dela za revne, kot jim to nalaga statut. Čeprav v Sloveniji že deluje Malteška Bolniška Pomoč, je potrebno to okrepiti in njeno delovanje razširiti.

JOŽE RANT

Varovanje arhivskega gradiva — in še kaj

Kaj pa sploh je arhivsko gradivo?

Skratka moremo reči, da več kakor navadno mislimo. Tako, npr., zapiski sej in občnih zborov; vse dopisovanje; občasniki; vse tiskovine, od letakov do programov ali značk kakega dogodka, predstave, koncerta; fotografije; uradna ali zasebne kronike o delovanju društva; zasebno dopisovanje odbornikov; pokali, nagrade, priznanja društvu ali članom; knjige iz knjižnice; letna poročila ali letni obračuni; izrezki iz slovenskih ali tujih časopisov o društvu ali njegovih članih; članki ali poročila o društvu ali njegovih članih v slovenskih ali tujih časnikih, knjigah ipd. In to še ni vse!

V zadnjem hipu

„Svobodna Slovenija“ je 1. julija t.l. poročala, da bosta Urad za Slovence v zamejstvu in po svetu ter Arhiv RS priredila od 28.6. do 4.7. seminar o varovanju arhivskega gradiva slovenskih društev po svetu. Povedano je bilo tudi, da se bo seminarja udeležilo 18 predstavnikov slovenskih društev iz Avstralije, Kanade in ZDA, iz Argentine pa da je prijavljen podpisani. Novica ne pove, da sem se moral odločiti v komaj pol ure, in to na prigovarjanje predsednika Zedinjene Slovenije, dipl. nov. Toneta Mizerita, ki je navajal za razlog predvsem dejstvo, da sem

zbral vire za Zbornik in ga spisal.

Seveda je pri odločitvi pomagalo to, da je omenjeni Urad kril vse stroške potovanja in seminarja. A treba je bilo dobiti še zadevno dovoljenje od rektorja Državne tehnološke univerze, kjer še delujem. Ko je tajnik za institucionalne odnose, prof. Carlos Ríos, zvedel za moje potovanje, se je vsa zadeva nekoliko zapletla s tem, da mi je rektor inž. Héctor C. Brotto poveril vzpostaviti stike z rektorjema obeh slovenskih univerz za morebiten podpis pogodbe o sodelovanju v izmenjavi slušateljev, profesorjev in tiskovin.

Težko je razumeti, kako da tako ali podobno vabilo v Argentino pride prav zadnje trenutke, medtem ko jih v drugih državah prejema en mesec ali več prej! To je bil verjetno glavni razlog, da nas iz Argentine ni potovalo več. Upam, da bo prihodnjič drugače in zato tudi malo več udeležencev od tod! Na srečo je bila tokrat ravno na obisku v Argentini za imenovani urad zadolžena oseba, dr. Mihaela Logar. V kolikor sem mogel zvedeti, je dejansko zamisel o seminarju bila izvirno njena, za kar ji gre pohvala in zahvala.

Moram povedati, da se je veleposlanik RS, prof. dr. Janez Žgajnar, osebno zanimal za zadevo, ohranjal z mano stalen stik in mi

(1)

vse tedne pred odhodom razreševal vsakovrstne težave; za kar se mu prisrčno zahvaljujem.

Ko sem odhajal iz Slovenije, sem moral na hitro odbrati le najbolj potrebne knjige in papirje, ker se mi je nabralo okrog 30 kg knjig! Zato pišem skoraj vse samo po spominu in bodo seveda manjkala predvsem osebna imena.

Na dobrem ali slabem glasu?

Še pred odhodom iz Argentine sem slišal nekaj, kar sem potem v Sloveniji mogel potrditi. O argentinskih Slovincih imajo doma kar nekaj dogem: da smo radi sami zase, še v hotelih; da nam je všeč udobje (confort); da smo preveč mesojedi; da hočemo pijače zelo mizle; da porabimo ogromno vode ipd. Mislim, da v tem nisem bil izjema. Sicer pa so se, vsaj kar porabe vode zadeva, tudi drugi udeleženci seminarja izkazali kot precejšnji potrošniki. Kar je razumljivo, saj je večina dni vročina skočila nad 30 stopinj.

Težave s prazniki, davki in poleti

Po prenehanju bombardiranja Kosova in Jugoslavije so nekateri upali, da se bodo takoj nehale zamude z leti. Čeravno zamude niso več tako dolge — včasih so bile po štiri ure in več! -, prevažanje čet in hrane zavzame še dosti časa. Tako je npr. let Lufthanse prišel v Frankfurt eno uro prezgodaj, a je mogel pristati šele poldruge uro kasneje. (Rajši bi zapisal polet, a doma vsi pravijo: let.) Ker je bilo do odleta Adrie samo eno uro časa, sem se upravičeno bal, da bi leta ne zamudil. Toda letalo je prispelo dobro

uro kasneje, odletelo pa skoraj dve uri po napovedanem času. Kar pa ni zadostovalo, da se ne bi marsikomu izgubila prtljaga, tudi meni, čeprav sem jo dobil naslednji dan.

Nekaj podobnega se je zgodilo s poletom nazaj. Ker Adria prileti iz Skoplja, je imelo letalo dve uri zamude. Sicer je ostala še ura časa za prestop v Frankfurtu, a Lufthansa je namesto ob 21.50 odletela šele ob 23.15. Razlog je bil po komandantu ta, da je moral čakati na lete iz Valencije, Madrida in Barcelone, in da je želel, da bi vsi ob pristanku takoj dobili svojo prtljago. Vendar smo zaradi megle nad Reko srebrni morali pristati v Sao Paulo in črpati kurivo, nato zamenjati še napravo za avtomatski pristop in tako smo prišli semkaj s skoro peturno zamudo. Seveda nikoli ne bomo zvedeli, ali Ezeiza res že ima vse naprave za pristanek v kakršnihkoli razmerah, kot trdi družba, ki jo ima v zakupu, ali pa ima tudi Lufthansa vsaj za Južno Ameriko malo pomanjkljiva letala.

Če človek izgubi prtljago, je treba vsaj delno nadomestiti obleko. Toda v Sloveniji je bil tisti dan Praznik državnosti in nemalo veletrgovnic je bilo zaprtih. (Opazil sem, da Praznik državnosti prevajajo različno. Tako npr. v angleščini „Slovenian Day“; torej niti ne Slovenian's Day ali kaj podobnega!) Še danes ne vem, kako je mogoče, da me je srednje-dobra srajca po vseh spremembah kreditne kartice od tolarjev preko mark v evro in nato v dolarje stala 51 dolarjev! (Verjetno ima pri tem prste vmes Mastercard, ki ji v Evropi pravijo Eurocard; saj veste, da tu na dolgove v dolarjih računa obresti v pesih, ker so višje.)

Novice iz Slovenije

Pisali smo pred 50 leti...

POSTOJNA - V Postojnski jami so pripravili slovesnost ob 180-letnici jamskega turizma. Številni gosti so imeli možnost pozdraviti 28-milijonto obiskovalko kraške lepote, Britanko Ann Laasna, ki je prejela grafiko Lojzeta Spacala in darilni paket. Na prireditvi, ki je bila obarvana z bogatim kulturnim programom, so se organizatorji spomnili tudi 90. obletnice listine cesarja Franca Jožefa, s katero je Postojno povzdignil v mesto. Kraški biser je lani obiskalo prek 400.000 turistov, poleg domačih gostov pa prevladujejo Nemci, Avstrijci in Italijani.

AVČE - Predstavniki Uprave za zaščito in reševanje ministrstva za obrambo so na časnikiški konferenci v naselju Avče ob reki Soči predstavili potek odstranjevanja topovskih granat iz reke Soče. Do sedaj so strokovnjaki v okviru akcije Soča '99 z mesta najdbe izvlekli in do mesta za nadaljnji postopek granat premestili 15 granat. Uničenih je bilo 11 granat, ostale še čakajo na postopek. Vse najdene granate so bile polnjene s plinom fosgenom, vojaškim bojnim strupom, ki sodi v skupino dušljivcev, začeli pa so ga uporabljati v prvi svetovni vojni.

LJUBLJANA - Srednje šole bo v šolskem letu 1999/2000 po napovedih obiskovalo približno 106.000 dijakov, osnovne pa 186.368 učencev. Med njimi je tudi 1499 šestletnikov, ki so vpisani v prvi razred devetletne osnovne šole in 900 učencev, ki bodo obiskovali sedmi razred devetletke. Letos bo namreč poskusno uvajanje programa devetletne osnovne šole steklo na 42 slovenskih šolah.

VELENJE - V Velenju od sobote poteka multimedijški kulturni festival, ki sta ga z imenom Kunigunda do 4. septembra priredila Mladinski center Velenje in Šaleški študentski klub. Festivalski spored je pestro zastavljen s po več prireditvami na dan, od

glasbenih, gledaliških in literarnih, prireditv za otroke in družabnih dogodkov „na kolesčkih“ (rolerji, skate), modne revije, dražbe umetniških predmetov, nastopa uličnega gledališča Torpedo, lutkovnih predstav, do branja enega najpomembnejših sodobnih slovenskih pesnikov Daneta Zajca. Festival, ki je od 28. avgusta potekal v Velenju, se je zvečer sklenil z velikim koncertom v rdeči dvorani. Približno 40 prireditv v okviru festivala je obiskalo skoraj 4000 ljudi in prireditelji so ocenili, da je Kunigunda z malo drugačno umetniško ustvarjalnostjo „razgibala mesto“.

LJUBLJANA - Narodna in univerzitetna knjižnica je začela izdajati Novice, občasno publikacijo, ki ni namenjena knjižničarjem, ampak širši domači in mednarodni javnosti predstavljati najzanimivejše dogodke, obveščati o posegih, ki zadevajo namestitve NUK v sedanjih in bodoči stavbi, predvsem pa o dejavnosti knjižnice seznanjati ustanove v Sloveniji in širom po svetu. Novice NUK je mogoče prebrati tudi na predstavitveni strani na spletu (<http://nuk.uni-lj.si>).

MUENSTER. Nemčija - V organizaciji Društva za spodbujanje vestfalske kulture s sedežem v Muenstru je slovenski pisatelj Drago Jančar skupaj s prevajalcem njegovih del v nemščino Ludwigom Hartingerjem iz Salzburga gostoval v več mestih nemške zvezne dežele Severno Porenje-Vestfalija.

LENDAVA - Nafta Lendava je kot edina strokovno usposobljena organizacija v Sloveniji pred kratkim uspešno ekološko sanirala pet vrtin. V Sloveniji je namreč okrog 230 vrtin ter drugih opuščeni rudarskih objektov in naprav, ki predstavljajo veliko ekološko nevarnost meddržavnih razsežnosti. Objekte so v preteklih 60 letih zgradile tuje in domače družbe. Ekološka sanacija ene vrtine stane okrog 20 milijonov tolarjev.

RAZDELITEV STAVBIŠČ V LANUSU

V nedeljo, 11. septembra so se kupci zemljišč v Lanusu zbrali na kupljenem prostoru in se pomenili o razdelitvi parcel med posamezne kupce. Gospod Hladnik je imel najprej kratek nagovor, nato je pa blagoslovil kupljeno stavbno površino.

Razdelitev parcel je potekala v zadovoljstvo vseh. Za nakup novih parcel se je pa prijavilo še nekaj novih interesentov. Kdor se pa še zanima za parcele na novem stavbišču, lahko dobi pojasnilo to soboto in nedeljo na običajnem mestu.

DRUŠTVENI VESTNIK

V pisarni Društva Slovencev je na razpolago najnovejša pesniška zbirka g. dr. Antona Novačana „Peti evangelij“. Knjiga stane 15 pesov.

Proste službe: Zakonski par brez

Slovenija moja dežela

Ribniški konjiček

Med mojstrovine slovenskih lončarjev sodi tudi izdelovanje lončenih otroških igračk in raznih piščali. Najbolj se je to izdelovanje razvilo med ribniškimi lončarji na Dolenjskem, kjer se je ohranilo vse do danes. Ribniški lončarji izdelujejo najrazličnejše živali in figure iz gline. Mnoge med njimi so opremljene s piščaljo. Osrednja figura lončenih ribniških piščali je konjiček, ki ima piščal oblikovano na mestu konjevega repa, zato se je zanj

oprjelo tudi ime „ribniški konjiček, ki v riti piska“. Oblikovanje teh konjičkov se razlikuje po velikosti in tudi po loščih, s katerimi lončarji pobarvajo njegov trup. Nadalje poznamo tudi dve temeljni podobi. In sicer tisto z jahačem in ono brez. Ribniški konjiček, ki piska je značilno slovensko otroško zvočilo in igrača hkrati, zato se z lepimi primerki te naše ljudske umetnosti in rokodelstva ponašajo tudi nekateri tuji muzeji otroških igračk.

Svobodna Slovenija št. 37;
16. septembra 1949

Slovenija in šport

DRAMMEN, Norveška - Norveška mlada reprezentanca (do 21 let) je v kvalifikacijski tekmi za evropsko nogometno prvenstvo premagala Slovenijo s 3:0, (starejša) slovenska nogometna reprezentanca pa je bila poražena z 0:4. Kljub visokemu porazu si je le zagotovila drugo mesto v svoji kvalifikacijski skupini za nastop na EP, ki bo prihodnje leto v Belgiji in na Nizozemskem. Zadnji dvoboj z Grčijo (9. oktobra v Mariboru) je tako zgolj formalnega značaja, ostaja pa odprto vprašanje: kdo bo tekme Slovenije na dodatnih tekmah za uvrstitve na EP? Velja poudariti, da se najboljša drugouvrščena reprezentanca neposredno uvrsti na EP, trenutno pa je v najboljšem položaju Turčija, ki je zbrala 12 točk z razliko v golih (12:5). - „Slovenska reprezentanca je največje presenečenje kvalifikacij za evropsko nogometno prvenstvo leta 2000, kar je skupaj z uvrstitvijo Maribora v ligo prvakov svojevrstna senzacija,“ piše beograjski časnik Blic v kome-

ntarju z naslovom Slovenija - prava evropska senzacija. Ugotavlja, da je na kvalifikacijah zanimiva tudi druga skupina, v kateri se bo papirnati outsider Slovenija skoraj zanesljivo uvrstil v dodatne kvalifikacije drugo-uvrščeni reprezentanci v skupinah.

FIRENCE, Italija - Slovenska vaterpolska reprezentanca je v 4. krogu evropskega prvenstva v Firencah izgubila proti Hrvaški s 4:9, v 5. krogu pa proti Italiji s 7:9. V finalu evropskega vaterpolskega prvenstva bosta zaigrali Madžarska in Hrvaška.

ČEŠKE BUDJEVICE - Slovenska kolesarska reprezentanca do 23 let na dirki Prijateljstva (od Linza prek Passaua do Čeških Budjevic) ni ubranila lanske zmage Tadeja Valjavca, kljub temu pa je dosegla lep uspeh. Martin Derganc je štiritapno dirko za svetovni pokal končal na tretjem mestu, za zmagovalcem Nizozemcem Josom Lucassenom je zaostal le sekundo, Marko Žepič je bil sedmi, Tadej Valjavec pa deveti. Ekipno so bili Slovenci najboljši.

„ŠTEDNJA JE VELIK DOGODEK“

Tako pravi slovenska modrost.
Mi pa vam svetujemo: vprašajte nas o vseh možnostih varčevanja. Ustanova, ki že nad 40 let uživa zaupanje tisočev članov.

Telefon za vas: 4656-6565

Glavna pisarna: Bmé. Mitre 97 - Ramos Mejía

Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure. Obiščite nas!

SLOGA DA VEČ! V SLOGI JE MOČ!

DRAGA '99

Z okroglo mizo na temo Kakšna prihodnost za slovensko manjšino so se v Trstu 3. septembra začeli 34. študijski dnevi Draga '99.

Člani mlajše generacije manjšine geograf in raziskovalec Milan Bufon, gospodarstvenik Marko Štavar, zgodovinar Peter Černic ter politologinja in publicistka Breda Susič so skušali podati pogled na položaj in razvoj manjšine s stališča mlajše generacije. Milan Bufon je poudaril, da je treba promovirati slovenski jezik in kulturo ter imeti jasno vizijo o ciljih ter o sredstvih, s katerimi naj se ti cilji dosežejo. Marko Štavar je poudaril, da je treba v danih razmerah, ki so sledile nedavnemu propadu pomembnega dela gospodarstva manjšine, obdržati in razviti čimboljše pogoje za razvoj. Peter Černic je povedal, da mora manjšina imeti jasen in prepričljiv odgovor na vprašanje, kaj je, od kod prihaja in kam gre. Za razvoj je treba izkoristiti možnosti, ki jih nudi združevanje Evrope in združevanje prostora Alpe Jadran. Breda Susič je navedla nekaj podatkov, ki kažejo, da mladi nimajo več zaupanja v ustanove in organizacije slovenske manjšine. Tudi narodna zavest ni več kohezijski element, zato je treba začeti spreminjati miselnost in profesionalno ponuditi kakovostne usluge, po katerih mladi povprašujejo.

Na drugem predavanju je zbranimu občinstvu spregovoril znani tržaški šolnik Bojan Pavletič, ki je predaval na temo Južni sokol, kot priča slovenske prisotnosti v razvijajočem se Trstu. Predavatelj je podal zgodovinski oris Južnega sokola, ki je bil v Trstu ustanovljen pred 130 leti. Vloga te organizacije ni bila zgolj športna. Južni

sokol je bil predvsem narodno buditeljska in narodno obrambna organizacija, ki je imela za cilj zaustavitev asimilacijskega procesa na škodo tržaških Slovencev, zaradi pritiska nemštva in zlasti italijanstva v Trstu, ki sta se takrat lahko že opirala na pravkar nastali nemško, oziroma italijansko nacionalno državo. Tržaški sokol se je opiral na Ljubljano in se zgledoval po njenih načinih delovanja, vendar je to gibanje ravno zaradi posebnih razmer, ki so vladale v Trstu, potekalo po drugačnih merilih, kot v osrednji Sloveniji. Zato v Trstu tudi ni prišlo do večjih razkolov zaradi ločitve duhov, čeprav so tudi tu leta 1909 ustanovili Orlovsko društvo, ki pa je kmalu nehalo delovati.

Nadaljevanje prihodnjic

Osebne novice

Rojstvi: 1. septembra se je v Tucumanu rodil **Facundo Gastón Porcelo Žakelj**, sin Sergija in inž. Ane.

V družini inž. Damijana Boltežarja in Silvine roj. Ricciardelli se je 10. septembra rodila hčerka **Lucijana**.

V Litiji se je v družini Tomaža Vitriha in Cilke Aršnek rodila hčerka **Marija**.

Čestitamo!

Poroka: V Mendozii sta se 3. julija poročila **Cecilija Pustavrh in Danijel Rufino**.

Čestitamo!

Smrt: V Kanadi je umrl **Robert Žbogar (69)**. Naj počiva v miru!

„Sveta vera bodi vam luč“

V nedeljo 19. septembra, na dan Slomškove beatifikacije

44. SLOVENSKI DAN 38. obletnica Slomškovega doma

- 11,00: zbiranje v prostorih Slomškovega doma, pozdrav in dviganje zastav
 11,30: sv. maša, daruje delegat slovenskih dušnih pastirjev, prelat Jože Škerbec
 13,00: kosilo
 nakaznice po \$ 10.- lahko nabavite v slovenskih domovih v pisarni ZS in v Slogi
 17.30: slavnostna akademija, posvečena škofu Antonu Martinu Slomšku
 slavnostni govornik: arh. Jure Vombergar
 nastopajo recitatorji solisti slovenskih domov, Slomškova šola, mladinski pevski zbor iz Ramos Mejije, otroški pevski zbor Zedinjene Slovenije in mladinski pevski zbor San Justo ter Slovenski srednješolski tečaj „ravn. Marko Bajuk“
 Režija: dr. Štefan Godec
- Ogleдали si boste lahko fotografski prikaz zgodovine naših šol.
 - Za otroke po kosilu likovna delavnica za risbe na temo Slomškovega dela.

Vsi rojaki prisrčno vabljeni!

Correo Argentino Suc. 7
 FRANQUEO PAGADO
 Cuenta N° 7211
 Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 881153

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
 Director: Valentín B. Debeljak
 Propietario:
 Asociación Civil Eslovenia Unida
 Redacción y Administración:
 RAMON L. FALCON 4158
 C1407GSR BUENOS AIRES
 ARGENTINA
 Teléfono: (54-11) 4636-0841
 Telefax: (54-11) 4636-2421
 e-mail: esloveniau@impsat1.com.ar
 e-mail: debeljak@pinos.com

Glavni urednik:
 Tine Debeljak ml.
 Uredniški odbor:
 Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
 Gregor Batagelj

Naročnina Svobodne Slovenije:
 za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti pa \$ 70; obmejne države Argentine 105 USA dol.; ostale države Amerike 120 USA dol.; ostale države po svetu 130 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje, oblikovanje in tisk:
 TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
 Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires
 Argentina - Tel.: 4307-1044 - Fax: 4307-1953
 E-mail: vilko@ciudad.com.ar

Mali oglasi

TURIZEM

Tel. 4441-1264 / 1265

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82

H. Yrigoyen 2742 - San Justo

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs — odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2° B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 4613-1300

Dr. Héctor Fabián Lo Faro (Miklič). Odvetnik. Vsak dan od 15 do 20 ure. Hipólito Yrigoyen 2548, 2° of. 4, San Justo. Tel. 4482-5624.

VIDEO

Marjan Vivod - video posnetki, filmanje z eno ali več kamerami. Predhodni proračun in zagotovljen termin izdelave. Padre Castañer 366 - B1708BYD Morón Tel.: 4696-8842 - E-mail: vivodtine@overnet.com.ar

FOTOGRAF

Marko Vombergar - Kvalitetno razvijanje fotografskih filmov: 36 posnetkov 10x15 \$ 10.- Garibaldi 2308 - B1753GWN Villa Luzuriaga - Tel.: 4659-2060 - E-mail: marko@pinos.com

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Azcuénaga 77 - B1704FOA Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 4656-3653

Kreditna Zadruga SLOGA — Bmé. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438.

Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bmé. Mitre 97 - B1704EUA Ramos

Obvestila

NEDELJA, 19 septembra:

44. Slovenski dan in 38. obletnica Slomškovega doma v Ramos Mejiji s celodnevni programom.

SOBOTA, 25. septembra:

Redni pouk Slovenskega srednješolskega tečaja ob 15. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 26. septembra:

Mladinski dan v Slovenski vasi. V Barilochah smučarske tekme na Catedralu.

Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 4651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 4755-1266 - Uraduje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ štirih vrstic \$ 4.- za enkratno objavo, za vsak mesec — 4 številc — \$ 12.-

Fotografska razstava

zgodovine naših šolskih tečajev

Ogleдали si jo boste lahko na Slovenskem dnevu, posvečenemu očetu slovenskih šol, v nedeljo 19. septembra v Slomškovem domu.

Mladi umetniki!

na slovenskem dnevu bo po kosilu likovna delavnica

za vse otroke naših šol, na temo Slomškovega dela. Če te risanje veseli pridi. Prinesi s sabo barvice ali crayone. Papir dobiš pri nas. Ne bo ti žal.

Kosilo

na Slovenskem dnevu.

Nakaznice si v predprodaji nabavite v vseh slovenskih domovih, v pisarni Zedinjene Slovenije in v Slogi. Cena: \$ 10.-

Prijatelji in učenci vabijo na proslavitev prof.

Emila Komarja

22. septembra ob 18.30 v Auditoriu J.L.Borges

Biblioteca Nacional, Agüero 2502

ob priliki njegove 50-letnice poučevanja in v zahvalo za njegov doprinos h krščanski kulturi in filozofskemu izobraževanju novih generacij.

Ob tej priliki govor dr. Héctorja Delbosco ter predstavitev knjige „Vida llena de sentido“.

Bog naš Oče, umrli živijo pri Tebi in Tvoji sveti se v Tebi veselijo popolne sreče.

Z žalostjo v srcu sporočamo, da nas je 6. septembra zapustil naš ljubi mož, oče, stari oče, stric, svak in tast

Nande Češarek

Hvala vsem, ki ste ga obiskali v boleznih; patru Kukovici za podelitev obhajila, sv. maziljenja, molitve ob krsti in daritev pogrebne sv. maše na Pristavi; prelato Škerbcu za molitve ob krsti in župniku Himmelreichu za somaševanje.

Hvala tudi dr. Rudiju Vidmarju za zdravniško pomoč ter družinam Zurc, Kopač in Gaser.

Hvala vsem, ki ste nas spremljali v teh težkih trenutkih ter pristavski mladini za molitve in petje ob krsti.

Hvala za poslovilne besede g. Poldetu Golobu v imenu odbora Društva Slovenska pristava, g. Tonetu Mizeritu v imenu Zedinjene Slovenije in g. Franciju Tomazinu v imenu Sloge.

Hvala vsem, ki ste darovali cvetje in molili za rajnega očka.

Žaljujoči: žena Magda roj. Gaser, hčerke: Monika, Cvetka in Lučka, zeti: Edvard, Tone in Karlo, vnuki: Luka, Tomaž, Karolina, Viktorija, Danijela in Mikaela, nečakinja: Nežka, nečak: Jože, svaki: Neža, Gabrijela, Srečko, Helena, Miha, Anka, Metka in Ludvik, ter ostali sorodniki.

Buenos Aires, Cleveland, Ribnica, Dunaj in Laško.

Blagor čistim v srcu, zakaj ti bodo Boga gledali.”

V globoki žalosti sporočamo, da nas je zapustil 16. septembra v 75. letu starosti naš dragi mož, ata, stari ata in stric

Stane Jemec

Zahvaljujemo se g. Jaku Barletu CM za sv. mašo in vodstvo pogreba.

Tudi se zahvaljujemo g. Janezu Cerarju CM in g. Jaku Barletu CM za obiske in obhajila med boleznijo ter prelato Jožetu Škerbcu za molitve ob krsti.

Hvala tudi vsem tistim, ki so pokojnega prišli kropiti in ga spremljali na zadnji poti.

Priporočamo ga v molitev.

Žaljujoči: žena Rezka roj. Zajc; sinovi Stane z ženo Franko Požes, Tone z ženo Jožico Kvas in Pavle

hčerke: Mari z možem Jožetom Burjo, Ani z možem Francijem Boštjančičem, Helena z možem Martinom Boštjančičem, Marta z možem Lojzetom Dolencem;

vnuki Valeria, Andrejka, Tanja, Natalija, Nežka, Nikolaj, Gabrijel, Karina, Marjan in Belen.

sestra Joža z družino in ostalo sorodstvo

Buenos Aires, Argentina; Kanada; Slovenija